

## Galbenul de lună

Sorina

---

Galbenul de lună

Pe băncile din jur, multă zăpadă  
și parcă nu e loc mai umed decât albul,  
și parcă îi lipsește tot lunii pline ciobul,  
precum cuvântul lipsă din șaradă.

Potecile sunt reci, alunecânde-n seară...  
Atunci, să stau mă-ntreb, se poate undeva?  
Pe margine de pleoapă, în ochiul tău cumva,  
fără să-ți fie greu sau prea ușor să-ți pară?

Pe bănci pustii zăpada acoperă o umbră,  
ce a rămas uitată în asfințitul vieții,  
plătind tăcută parcă, tributul strâns al gheții,  
în iarna lungă-a nopții, ce pare-atât de sumbră.

Îți cer din nou răgaz, pe gene să m-așez,  
eu negăsindu-mi loc în alba iarnă, lungă,  
acolo mă gândesc că nimeni nu m-alungă,  
când galbenul de lună, tăcută colorez.